

BAJTÁRSI

LEVÉL

1956. II. évf. 4. sz. levél.

33. oldal.

Driebergen, 1956. április 15

AHOGYAN MI LÁEJÜL.

A Moszkvában február havában megtartott XI. kommunista párt-kongresszus egy zárt ülésén a párt vezértitkára, Kruscsov előadást tartott "A személyi kultusz és következményei" cím alatt. Hetek teltek el, amíg az előadás tartalma kiszivárgott és világszerte óriási szenzációt keltett.

A mindenható párttitkár Stalin személyét és működését tette szigorú bírálat tárgyává. Szemére vetette - többek között - az elhalt diktátornak, hogy 1937-ben Tuhacsevszkit, a híres vörös marsallt és a vörös hadsereg 5.000 legjobb tisztjét kivégeztette. Megfelelő tisztikar hiánya volt a fő oka annak, hogy a vörös hadsereg 1941-ben képtelen volt a német lerohanást feltartóztatni. Stalin annyira bízott Hitlerben, hogy a német megrohanás elhárítására elmulasztott ellenrendszabályokat életbeléptetni, holott annak veszélyére úgy az angolok, mint a berlini orosz katonai attache idójében figyelmeztettek. Más vonatkozásban viszont határtalan volt a bizalmatlansága. A legkövetlenebb munkatársai is állandó rettegésben éltek. Második feleségét, Nadja Allilujajna asszonyt, 1932-ben politikai nézeteltérésekből kifolyólag agyonlőtte. Egyik legbensőbb munkatársát Molotovot is egyidőben hosszú ideig háziőrizetben tartatta, a feleségét pedig internáltatta.

A Stalin kultusz meggyalázása miatt a volt diktátor szűkebb hazájában tömegtüntetéseket rendeztek, amelyen a Kreml mai urainak arc-lépét nyilvánosan elégették. E hírrel kapcsolatban az egyik angol lap Kruscsovra vonatkoztatva megjegyezte: "Igaz, hogy Stalin tömeggyilkos volt, de legalább nem volt gyáva".

A Stalin-ellenes hangulatkeltés folyamánaként az olasz- és franciaországi kommunista pártokban szakadás állott be. Természetesen Kádosi (Róth) Nátyas sem akart elmaradni a Stalin gyalázó elvtársai mögött, holott ő közismerten nagy stalinista volt. Az egri pártgyűlésen heves kirohanást intézett a Stalin rezsim alatt meghonosított személyi kultusz ellen s azt a marxista-leninista elvekkel összeférhetetlennek minősítette.

A Szovjetunióban most zajló események talán első ízben nyugtalanítanak kemoly kilátásokat arra, hogy a Nyugat a vasfüggöny mögé behatolhasson és ott rabságban szenvedő népekkel közvetlen kapcsolatot teremthessen. A megrendülés és bizonytalanság hangulatában későbbiek az emberek mindent vizsgálat tárgyává tenni és újból mérlegelni, szükséges azonban, hogy a helyes vélemény kialakítását a Nyugat megfelelő eszközökkel elősegítse.

A miniszterelnökhöz erő-miniszterré degradált Malenkov az angol villamos erőművek tanulmányozása céljából márciusban hosszabb időt töltött Angliában. Neki és Hrisztotének néhány kellemetlen epizódban volt részük Londonban. Így pl. egy alkalommal hangszórós gépkocsi követte a kommunista küldöttséget, anti-kommunista jelszavakat harsogva. Majd gúnyosan felszólította Malenkovot, kérjen politikai menedéket, amíg nem késő és talán ez az utolsó lehetőség, hogy megmentse életét.

Bulganin és Kruscsov április közepére tervezett angolai lá-

togatásának előkészítése, illetve biztonsági rendszabályok fogantatása céljából márciusban ugyancsak Londonban járt a Szovjetunió tejhatalmu rendőrfőnöke is, Serow rendőrtábornok. Az angol közvéleményt tükrözik vissza azok a cikkek, amelyekben az angol lapok Serow érkezéséről beszámolnak: "Fő hőhár", "tömeggyilkos", "sakál" és "vérszopó" a legenyhébb jelzők, amelyekkel illeték. A londoni rendőrfőnökségen folytatott megbeszélések során Serow "elvtárs" nem volt szerénytelen és az Angliában élő antikomunista vezetőkörül is tájékozódni óhajtott. De úgy ezt a kérését, mint azt, hogy a Bulgariát és Kraszovot angliai látogatásuk alkalmával kísérelje 150 főnyi terrorlegénynek fegyverviselési engedélyt adjanak, megtagadták. Az angol közvélemény fokozott nyomasztására Serowot 5 napi angliai tartózkodása után visszarendelték Moszkvába. A hírek szerint nem is kísérelte Bulgariát Angliába s a biztonsági rendszabályok előkészítésével egy másik orosz kommunista rendőrtábornokot bízták meg, aki a két szovjet "előfelőst" útjára is elűséri.

De a látogatás mégis megtörténik annak dacára, hogy az angol püspöki kar körlevélben is tiltakozott az ellen és nem tartja kívánatosnak, hogy az egyházak ellenségei vendégszeretben részesüljenek Angliában. Ezenkívül egy angol kommunista ellenes társadalmi egyesülés is 250.000 aláírással ellátott beadvényban foglalt állást Bulgariának angliai látogatása ellen. Mindezekben kívül az Angliában élő nagyszámú vasfüggöny mögötti menekültek körében is nagy a felháborodás s bizonyára "méltó" fogadtatásban részesítik majd a Kreml jelenlegi urait. Ezek után nem valószínű, hogy Bulgariának az indiai és burmai bloffoléseiket Angliában megismételhessék.

Stalin elátkozásának folyamánként -moszkvai parancsra természetesen- a csehlők államokban is elindították azon elitelteltnek a rehabilitálását, akiket annak idején koholt vádak alapján, de politikai okokból állítottak bíróság elé. Magyarországon az 1949-ben kémkedéssel és titbiznissal vádolt, halálra ítélt és kivégzett Rajk Lászlónak rehabilitálását hozta nyilvánosságra Rákosi a már emittett egri pártgyűlésen. Megállapította ugyanis, hogy a legfelsőbb kommunista bíróság hamis vádak alapján hozta meg annak idején ítéletét. A hamis vádakot az akkor titkos rendőrség főnöke Péter Gábor (Ausspitz Benő, volt miskolci szabóinas) koholta, aki időközben életfogytiglani fegyházbüntetésre ítéltetett, mert Rákosi előtt megvesztett lett. Sajtó híradás szerint Péter Gábor és a Moszkvában letartóztatott Farkas Mihály, volt honvédelmi miniszter orosz területen vannak és abból a célból hallgatják ki őket, hogy Rákosi ellen adatokat szolgáltatassanak. Reméljük, hogy sor kerül a stalini éra alatt hozzá hasonlóan működő még élő kis diktátorok s így a Rákosi felszámolására is és nemcsak az általuk jogtalanul elítéltetett holtakat rehabilitálják.

Közel-Keleten szinte naponta ismétlődnek a fegyveres összecsapások az izraeli határ mentén, sőt Izrael légitérenben légi harc is volt, melynek során egy egyiptomi repülőgépet lelőttek. A súlyos helyzetre tekintettel -amerikai javaslatra- az ENSZ főtitkárát a helyszínre küldték ki, hogy kísérelje meg a béke helyreállítását és legelőször ott annak tartósítását.

Algírban is folynak a harcok a francia csapatok és felkelők között, sőt mindinkább nagyobb méreteket öltenek. Az oda kirendelt 25000 főnyi francia katonaság nem bizonyult elegendőnek a felkelők leverésére, miért is a francia kormány 200.000 tartalékos behívását rendelte el az Algírban működő csapatainak megerősítésére.

Végül azt említtük fel, hogy az ENSZ leszerelési albizottsága hete-két óta Londonban tárgyal, de a jelenlegi hírek szerint nem valószínű, hogy az orosz ellenkezés miatt e kérdésben is előbbre jussanak.

Mindenütt eredményesen nyúl közbe az orosz szűrés léz, mert bizonyára ki fog derülni, hogy a közel-keleti, valamint az algéri harcokban is szerepe van a kommunizmusnak. Szomorú valóság, hogy a Stalin kultusz felzámolják, de annak az elzelleme még mindig él s a Kreml jelenlegi urai ebben a szemellenes eszlelészonenk. Nekik időre van szükségük és ennek megnyerése céljából a jól bevált taktikát alkalmazza: azzal a változtatással, hogy most nem egyszerű "nyet"-el, hanem mosolygós arccal utasítják vissza azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a szabad világra vezetői a béke tartósítására, minden rendelkezésre álló eszközzel megkísérelnek.

EJNYE, EJNYE!

Hát kérem szépen, ezek a szovjetnagyságok csudálatosak! Azok tisztára! Voltak már népek, amelyek a magyar temetőben a sírfeliratokat levakarták, és saját ortopédiájukkal, pardon, ortográfiájukkal (Sok az idegen szó ebben a fránya emigrációban!) átvésték a szegény megboldogult őslakó magyarok becsületos nevét. Ez a művelet határozottan kultúrára vall. Magas kultúrára!

De azt, amit a Szovjet-béli emberek most művelnek, az a kultúra netovábbja. Az, kérem szeretettel!

Hogy mit csinálnak? Saját nagyjaik életrajzát egyszerűen törlik vagy átírják az enciklopédiájukban. S mindezt legújabb politikai taktikájuknak megfelelően. A szerint, hogy a néhai tovaris holta után is működhet-e a világ elgazemberesítése érdekében.

Nem tagadható, van fantázia és praktik m benne. Mégpedig 6-riási!

Ejnye, ejnye! En mégis tovább megyek.

Volt nekünk is egy "enciklodédiánk." A törvényes rendelkezéseit gyűjtéménye. Ez nem a világot akarta felforgatni, csupán egy megcsonkított kis országban igyekezett a rendről gondoskodni.

Hát igen tisztelt szovjetnagyságok! Ettől a moszkvai bérenceltől felozlatott, de meg nem szűnt magyar csendérségtől tanulhatnánk valamit. Csinálják azt az enciklopédiát gombolhatósra! Mert mi az "enciklopédiánk likvidált" elemeit egyszerűen átadtuk az enyészetnek, de véglegesen, s beillesztettük, a majdan korszerűbb számúra szintén már e-leve kiemelhetőleg, a jelenlegi korszertű.

A mi "likvidációnk" természetesen csak a papírra vonatkozott, mert olyan magas kultúrát mi sohasem fogunk megérni, hogy embereket is likvidáljunk. A kultúra ama tetőfokára pedig még gondolni sem merünk, amivel a szovjet-nagyságok kellő pillanatban kisütötték, hiszen egy-egy likvidálás merő tévedés volt, gyereink tehát hamar vagy hát oldallal abba a Kaméleon-enciklopédiába! És így újból meglevenedik egy történelmi (!) nagyság. - Szerecsére már csak papíron!

Külön mérföldkövet jelent a szovjetkultúra széles és anyatalotban oly gazdag birodalmában a nagy Stálin esete. De mortuis nihil nisi bene, mondja a latin, ami édes anyanyelvünkre szabadon lefordítva azt jelentené, hogy halottakról vagy jót vagy semmit. Hát mi, lérem, csak tényeket regisztrálunk, a vélemény-nyilvánításokat a nagy Stálinról átengedjük készséggel a tovarisoknak, s e tekintetben a "gentlemenek" nem szorulnak biztatásra.

Egyszerű postarablóként kezdte, hogy aztán az e minőségében szerzett gyakorlati tapasztalatai alapján kellő időben és helyen alkalmazott likvidálásokkal a szovjet- és csatlósnépek bölcs atyjává művelje magát. Tömjénezett néki, istenítette a talpnyalók megszémlíhatatlan serege. S ma, holta után -jól figyeljünk- saját munkatársai visszaszűlyesztették postarablói színvonalára. Ejnye, ejnye!

Arra pedig jó volt, hogy Potsdamban a Nagy Négy háromja gentlementként tárgyaljon és parolázzon vele.

Ejnye, ejnye! Mi már akkor is azon a néveten voltunk, amit közmondásunk oly találó egyszerűséggel fejez ki: Madarat tollaról, embert barátjáról!

De jó volt arra is, hogy "a magyar nép nagy tanítóját" a nyakunkra ültesse.

"Nagy tanító"! Most, amikor a Nagy Stálin szobrait szelvényben hosszában ontogatják, földi maradványait is kilakoltatják, mi lesz Magyarországon, minden magyar édes hazájában "a magyar nép nagy barátjával"? Mi lesz a Stálin-utcaikkal és Stálin-terekkel? A Stálin-versekkel és Stálin-dalokkal? És egyáltalán "a nagy tanító"-sággal?!

Na gyereink, gyereink! Avagy, ha ülét kellemesebben simogattja: Davaj, davaj!...

Ejnye, ejnye!

Szilulusz.

...oooooOoooo...

"Magyarországot magyarul kell vezetni, magyar formák, a magyar életformái szerint."

gróf Teloki Pál.

BIZHATUNK-E MÉG...?

Az emigráció kezdete óta mindig abban bízunk, "nem tart ez sokáig"!

Az időközben megkötött párisi ugynevezett békeszerződés újabb nyugtalanságot keltett sorainkban, mert hiszen annak egyik záradéka szerint az orosz csapatok Austriában lévő részlegei utánpótlása céljából Hazánkban maradhattak.

Csak 1948 második felében kezdett derülni számunkra, amikor a hatalmas Amerika népe és vezetői, valamint jöndulatú és tartós békét akaró szövetségesei is rádöbbentek arra, hogy egyik tárgyaló partnerük, a bolsevista orosz nem akar békét teremteni Europa és a világ azon részében, ahol szellemi irányítása a mérvadó. Nyíltan is ellene fordultak, bár egyelőre csak propagandával, hacsak a "hideg háború" eszközeivel is. És mi biztosra vettük, hogy mer csak kevés idő van hátra ahhoz, hogy hazamehessünk.

Azóta is hosszú évek teltek el. Mindig jött valami közbe, amely újabb bizalomdással töltött el bennünket. Még Austriából is kivonultak a mult évben az orosz csapatok. És az eredmény mindig ugyanaz maradt... A mi szempontunkból kátyúba ragadt szövegünk nem tudott ki-mozdulni, de még a szabad világ sem jutott el odáig, hogy a bolsevistáktól a kezdeményezést kezébe véve, az oroszok legyenek kénytelenek alkalmazkodni intézkedéseikhez.

Sokan közülünk elvesztették reményüket, hitüket, nem tudnak bízni semiben és senkiben. Nem tudnak bízni Hazánk feltámadásában sem.

Igy áll-e a helyzet valóban? Bizhatunk-e még abban, amely mindannyiunk hő vágya: Hazatérés Szóretteinhez?

Bizhatsz Testvér! Bizhatsz feltétlenül, ha teljes bizalmadat abba helyezed, aki egyedül képes megoldani, kibogozni az emberek által összekuszált világproblémákat! Ha bizól fenntartás nélkül, rendíthetetlen hittel Krisztusban!

Ő mondotta feltámadása után: Bizzatok Bennem, mert én meggyőztem a világot!

...oooooOooo...

MÉGIS KIÁLTOK.

Mégis kiáltok, még ha utolsót is.
Hozzád kiáltok frajtám, halld szavam!
Nem az én fájb kinomat kiáltom,
Én csak egy porzsem vagyok így magam.

De hozzád szólok, szenvedő magyar nép:
Ne hordozd tovább, rázd le terhedet!
Ha csak még egyszer megrázható öklöd,
Rajtad erőt a pokol sem vehet.

Ébredj magadra, szent szabadság népe!
Nem rabbilincsbe való a kezed.
Nem átok az, mely tespedésbe döntött,
Csak akkor az, ha annak érezed.

Ébredj magadra, rázd le rabbilincsed,
Ne hidd, hogy fajtánk már erőtelen.
Ne hidd, hogy az, ki bízni tud az Urban,
Magárahagyott és testvértelen.

Ne hidd, hogy minket nem tart számon Isten,
Hogy csak prédának dobta a magyart.
Higgyed azt, hogy az Isten a magyarral,
-Ha Benne bízunk- örökké kitart!

Kell még a magyar az isteni tervhez.
Nélküle nem lesz földjén szép világ.
Higgyjük az Istent, tartsunk ki mellette;
Höl mi nem bírjuk, ő majd visszavág.

Hajas István.

...oooooOooo...

ÉRDEKES TALÁLKOZÁSOK.

Hajókirándulásra megyünk a Thamesen. A kb. 100 főnyi befogadóképességű "Prince Charles" kiránduló hajó a Westminster hídtól indul. Hegymenetbe haladunk a Londonnal fel Duna szélességi Thamesen s egymás után hagyjuk el a különböző nevű hidakat s a parti középületi nevezetességeket, amiket mikrofonon ismertet a kirándulókkal.

Gyönyörű napsütéses, kellemes meleg szellő, igazi kirándulási idő. Condolatban a "Zsófia" sétahajón ringatózunk valahol az újpesti vasúti-híd és a Margit-sziget között. -De ni csak,- talán ott is vagyunk, hiszen most úszunk el a kihorgonyzott "Honvéd" nevű uszály mellett.

Az uszály kopott, ocska, kártyáztól fekete s talán használaton kívül is van, de a neve "Honvéd 236", frissen, fehérén ragyog a napsütésben. Kapjuk a fényképezőgépet s melegedő szívvel csinálunk egy gyors felvételt az angol utasok nem kis csodálkozására, hogy vajjon miért is érdemes egy "ocska uszályt" megörökíteni?

Vajjon kinek jutott eszébe a büszke, nekünk oly sokat jelentő "Honvéd" nevet adni ennek a kis uszálynak, vagy ha magyar, hogyan kerültett ide?

Igy találkoztunk a "Honvéd"-del.

..-

Sétálunk London belvárosában. Halászgombokat kértek a Kontinensről. Keressük a megadott üzletet. Szokatlanul szép meleg idő van. Kényelmesen nézegetjük az üzleteket. A Lower Regent utcában megüti szemünköt a "Hungaria" étterem régi, patinás felirata és bejárata. Jobban szemügyre vesszük s akkor látjuk, hogy a bejárat két oldalát méter magas Szent Koronás, Angyalos magyar címer díszíti. Percekig állunk előtte...

Igy találkoztunk London szívében egy darab itt felejtett régi Magyarországgal.

..-

Házunk 19 éves fiát nemrégiben egy hasonló korú délafrikai barátja kereste fel. Hozzánk is bejött egy percre. "My name is Kossuth" mutatkozik be, -alig akarunk hinni a füleinknek. Kérjük, írja le a nevét; készséggel tesz eleget kívánságunknak s szépen leírja: "Kossuth". Hozzá teszi, hogy egyik rokona, így mondja: "Lajos Kossuth", Magyarország kormányzója volt 1848-ban a magyar szabadságharcban.

Bocsületére legyen, hogy ennyit tudott a családjáról.

Igy találkoztunk Angliában egy Afrikába szakadt 4. nemzedékes Kossuth-al, elgondolkozva azon, hogy hej de szétszoródtunk mi magyarok ezen a világon.

A-2o.

...ooo000ooo...

RÉS A VASFOGGONYON.

(folytatás)

Éjfél tájt volt az idő, amikor Sándor a lakásához ért. Szívét a torkában érezte, amikor megkocogtatta az ablakot. Egyszer, kétszer, talán tízszer is, de az életnek semmi jele nem mutatkozott. Nyugtalan idegesség vett erőt rajta. Az ajtóhoz rohant és a kilincset megragadván zörgetett.

Mit csinál az ember?... Hallotta e pillanatban lelkiismeretének szavát. Az ajtó felfeszítése nem változtat a helyzeten, ha üres a lakás. Az előbb még vasókkal erőteljesen felfeslett a kilincsről és lötörölt a zúzott homlokát. Lassan a kert kerítéséhez támaszkodott és atnászorta a szomszédba.

A vén Bodri nyomban észrevette az idegent és vad csaholással hívta segítségül a gazdáját. Ez azonban csak addig tartott, amíg meg nem szöktette, mire a kutya farkát csóválva, szelíd szüfföléssel üdvözölte Sándort. E pillanatban feltárat a konyhaajtó és a gazda kíváncsian kutató a sötétben a kutyaja kiséretében kizelődő kiléte iránt. Nagy volt az öröme, amikor felismerte szomszédját, akivel a vasárnapi beszélgetések lélekben összefonták. A két férfiköz egybeolvadt, ezzel fejezték ki szívüknek őszinte örömét.

A konyhában már az egész család talpon fogadta, ki-ki a maga hiányos öltözetében, ami nem tartotta őket vissza a vendég mielőbbi üdvözlésétől. Sára asszony meghatottan nyult kötéje csücske után, hogy

felszarítsa öröm-könnyeit, majd nyomban betesékelte vendégülöt a szobába és sietett kedveskedni egy kis onnivalóval.

Sándor már vagy háromszor érdeklődött családja felől, de úgy áveszett a szava, mint vérsában a búzaszem. Végre Sára asszony ócsdott fel elsőnek és kíváncsián érdeklődött:

-Hát Ilonka, meg a Sanyika?...-

Sándor tágranyitott szemekkel értelmetlenül nézett a ház asszonyára.

-Vagy talán nem is találkoztak?- egészítette ki az előbbi kérdését.

-Találkozni?... Hiszen a lakás üres- dadogta Sándor, szörnyű balsejtellemmel.

-Ne tere-ferélj már annyit össze-vissza- intette felcsógát a gazda.- Kétségbeesett az embert. Közéledő, úgy ahogy volt!-

-Ugy volt tudja- fordult Sándor felé,- hogy amióta szomszéd ur elment, itt éltünk mindig együtt csendben, békében Ilonkával meg a kis Sanyikával. Együtt vésztük át a háború borzalmaait is, hála Istennek szerencsésen. Többször hívta Ilonkát haza az édesanyja, de nem ment, mert ahogy ő mondta "biztos abban, hogy az ura először a lakáson fogja keresni".-

-De mondja már édes lelkem, hogy hol vannak?-vágott Sándor az asszony beszédjébe türelmét vesztve, égő kíváncsisággal.

-A héten elindultak Austriába- felelte gyorsan a gazda, aki nem tudta iváni felesége hosszúra nyújtott beszédét.

Sándor a hír hallattára majd lövé meredt. Barnára sült nyakából kidagadtak az erek s a homloka verejtékezni kezdett.

-Elindultak Austriába?- ismételte halkán, merőben maganéle bámulva. - Mikor?... Kivel?... Hogyan?...-

-A maga sógorával, aki szintén csendőr volt,-magyarázta gyorsan tovább a gazda, látván, hogy szomszédját csak ez az egy kérdés érdekli.

-Talán három hete lehet itt volt Ilonkánál. Hirt hozott magáról. Mondta, hogy maga Austriában egy Legerben él, egészséges. Tudomására adta azt is, hogy visszamegy Austriába, magával viszi a feleségét és a nagyobbik gyermekét, míg a két kisebbet édesanyjuk gondozására bizza. Természetesen megkérdezte Ilonkától, hogy van-e kedve kimenni velük együtt Austriába. Szegény asszony azt nem tudta, hova tegye örömét, nem is menni, de repülni szeretett volna. Az azonban igen elcsesítette, amikor a sorsora közölte vele, hogy a kis Sanyikát nem vihetik magukkal a veszélyes útra. Később azonban belenyugodott, a kis fiát elvitte az édesanyjához és a héten, kedden délután egy lovasfogaton négyen útnak indultak.

Sándor felugrott a székről, mintha ligyö csipte volna meg:

-Mikor indultak el?- kérdezte gépiesen.

-Kedden- felelte Sára asszony, miközben Sándor székét közelebb tolta az asztalhoz, jelezvén, hogy étközés nélkül nem veszi szívesen távozását. Sándor figyelmét azonban elterelte a háziasszony szívélyes gesztusa, elmerülve gondolataiba, értelmetlenül hadart egy-két szót, majd hangosan ujjain számolt:

-Szórná, csütörtök, péntek. Talán?...-tette fel magának a kérdést, s aztán kifejezte köszönetét a ház népének a jóindulatukért és kezét nyújtotta szomszédjának. A gazda megstortította a felője nyújtott kezét, és most ő kérte Sándort, hogy legalább egy falatot fogyaasszon el, hogy ne maradjon részükre rossz emlék ez a viszontlátás.

-Hálásan köszönök mindent, kedves szomszéd uram- felelte az államhatalom volt képviselője,- a Teremtő fizesse meg az Önök jószágát! Azonban megértil a jelenlegi helyzetemet? Higyjék el, nem tudok megbirkozni még egy falattal sem. Az italt köszönöm, elfogadom, mert szomszjas vagyok.-

-Még csak annyit szomszéd ur- kezdett a beszédbe gyorsan a háziasszony -szegény Ilonkánál: az utóbbi időben igen sok kellemetlenség volt a lakással. A község-határtól gyakran itt voltak nála és minden alkalommal sürgették, hogy költözzön ki abból, mert a határszél szűsége van a lakásra. Szegény asszonyt ez a körülmény is nagyon keserítette, egyrészt ezért is vállalta a hazátlan sorsot. Mielőtt elment volna, megkérte az édesanyját, hogy a lakást irtse ki, érpon tegnap viték el az utolsó butordarabot.-

-Szóval, sorsot vetettek a lakásomra, mint a zsidók Krisztus palástjára- jegyezte meg Sándor fanyar mosollyal, miközben kiirtotta poharát és érzékeny búcsút vett a családtól.

Az utca sötét és kihalt volt. Sándornak igen jól esett a friss levegő és az egyedüllét.

-Te hatalmas Teremtő, miért tette ezt velem?- sóhajtott szinte öntudatlanul fennhangon. -igen, - suttogtá magában, -ha már itt vagyok kell, hogy meglátogassam... - De alig tett egy-két lépést, hirtelen megállt. -De az idővesztés... -fontolgatta a kérdést. -A gyermek jelenleg nincs veszélyben, ellenben az anyja... A felcsógem... az ...- mire gyorsan megfordult és a vasutállomás felé vette útját.

B.76. (folytatjuk)

...ooo000ooo...

KEDVES CSENDŐR BAJTÁRSAIN!

A B.L. 1955. évi Karácsonyi számában felhívással fordultam hozzátok egy központi csendőr segélyalap létesítéséhez és ehhez kértem véleményeket! Sajnos, a szabad világban élő Bajtársai közül csak tízen feleltek fel levelükkel és kösölték hozzájárulásukat a segélyalap létesítéséhez. Pénzbeli támogatásukat öt bajtárs, egy csendőr barát polgári egyén Németországból és két nő csendőr családtag küldték el az MKCSBK központjához. Ilyen kevésszámú Bajtársi áldozatkészsége azonban nem elégséges a segélyalap kifejlesztéséhez s a magam részéről felhagyok a további reményekkel, s nem zárlatom nyugalmatokat.

Azokat a Bajtársimat, hozzátartozókat és barátokat, akik felajánlották támogatásukat, arra kérem, hogy a felajánlott összeget küldjék ezután az MKCSBK Vezetőjével történt megállapodás alapján a "Bajtársi Levél" szerkesztőjének, címe a lapunk hátsó oldalán. A B.L.-t szerkesztő Bajtársimat arra kérem, hogy az oda beérkező pénzbeli támogatást gyűjtse össze, szabályszerűen kezelje s a beérkező összeget a Vezetőnek hozzájárulásának kifizérése után, használja fel időközbeni segélyezésre, a maradványt pedig a már hagyományos karácsonyi alcíműkbeni segélyezésre. Az alap mikénti állásáról az eredeti tervnek megfelelően lapunkban nyilvános számadást tegyen közzé.

A jó Isten áldását kérem minden egyes Bajtársamra és jó Barátainkra, minden jót kívánva, bajtársi szeretettel üdvözöllek Benneteket!

Milwaukee, 1956. március 18.

v. AGHY ZOLTÁN s.r.
szlv. czds.

Bajtársaink fenti közlését megéccsítjük azzal, hogy a Calgary-i, torontói és welland-port-colbornei csoportjaink is hozzájárultak a központi csb. segélyalap létesítéséhez és első ízbeni támogatásukat hozzánk már el is juttatták.

Reméljük, hogy a jövőben többi csoportjaink, de meg egyes csendőr Bajtársaink is magukéba toszik a karácsonyi számunkban megjelenő felhívást és hozzájárulásukat mind többen juttatják el hozzánk. Mi csak akkor tudjuk segélyezni a rászoruló Bajtársainkat és bajtársi családokat, ha tehetősebb Bajtársaink áldozatkészsége folytan arra módunk lesz. (Szerk.)

...ooo000ooo...

CSENDŐRNAPI BESZÁMOLÓM.

Folytatólagosan közöljük az évzi csendőrnapról előző lap-példányunk kiadása óta hozzánk érkezett tájékoztatásokat:

Anglia: "E. F. Főtörm. bajtárs rendezte a csb. napot. Kb. 30 csendőr jött össze. Leforgatták B.L. Örgy. múltévi rádió-szózatát, majd az ottani legidősebb tiszti bajtárs tartott beszédet a csendőr szellem öröklésének szükségességéről és a jól tarított asztal mellől a kóssói örökben, kellemes hangulatban távoztak a résztvevők."

Argentína: "A csendőrnapi Buenos Aires-ben megünnepeltük. Három templomban volt katolikus, reformatus és evangélikus Isentisztelet, a lelkesek megemlékeztek hőseinkről és az egész Testületről. Azután bajtársi összejövetelen voltunk a Magyar Házban, ahol 11.25-en jöttünk össze a családtagokkal. A nagy távolúak és a hőség miatt nem jöhettek el mindenki, ezenkívül súlyos járvány van, s a gyermekeket nem hozhatták el. Egyik idősebb Bajtársunk beszédjében megemlékezett a Testületünk úttörőiről, volt előjárásainkról, a hőseinkről, vértanúinkról, a hátrónóknak és kényszermentes táborokban szülőidejéről és kihangsúlyozta

az összerendezésünk szükségességét és a jövőbe vetett reményünket. Itt is van nemzetközi hivatásunk és szükségünk, hogy sehol és semmi körülmények között meg ne alázkodjunk, különösen más nemzetek fiái előtt és sokasodni feleljük, hogy becsületet magyar embereket voltunk és még élünk, azok maradunk. Egy pernyi csendben gondolatainkat elmentünk a sokszor jeltelen és hovatovább a földdel egybeolvadó sírhalmokhoz, melyek alatt Bajtársaink nyugszanak, s ígéretet tettünk, hogy majd emelni fogunk mi, vagy fiaink fölüljük a viharral is dacoló emlékművet."

Hamilton: "A csendőrnapot f.évi február 12-én tartottuk meg. Reggel a Bajtársak közösen vettek részt a rom.kat.Miséén, aztán pedig a református Istentiszteleten. Az ünnepséget, illetve az ebédet a helyi magyar Szt.István r.kat.egyházosság nagyrésben tartottuk meg. Ennek műsora a következő volt: 1./ A csoportvezető üdvözölte a vendégeket angol nyelven is. 2./ A Híszkegy elmondása. 3./ Asztali áldás a r.kat.lelkész által. 4./ Ebéd. 5./ Megnyitó dr.M.l.hdgy. 6./ A nap méltatása. B.L. szds. 7./ S. Agnes szavalata. 8./ Dícséretet kiosztása a legidősebb jelenlevő tisztí bajtárs által. 9./ Idegen képviselők felszólalása. Ez alkalommal K.E.fhdgy.javaslatot terjesztett elő a Szovjetunióban szülő Bajtársaink kiszabadítása érdekében. A javaslatot egyhanguan elfogadtuk. Azóta már meg is szerveztettük a nagyhatalmak vezető államférfiaihoz szóló beadványunk szövegét. 10./ S.Endre a magyar sajtó és a torontói magyarság nevében szólalt fel. 11./ K.István csü.zls.szavalt. 12./ Előlép. Két hiszlány a szentkoronás magyar címert tartotta, mialatt az éneklar a háttérből a Boldogasszony Anyánk c.éneket énekelte. 13./ A g.k.lelkész záróméja. 14./ Angol és magyar Him szok.

Az ünnepségen 96-an vettek részt, köztük 33 csendőr. A Kanadai Minályi Lovas Csendőrséget Constable P.Harvey képviselte.

Az ünnepség megrendezése a következő Bajtársak érdeme: dr.M. J.hdgy., E.J. és S.M.főtörm-ek, Suller János 6-kanadai Bajtársunk, illetve családjaé." D.sk.szds.

Montreal: "A csendőrnapot f.hó 19-én ültük meg csendes körtek között. Mindenki résztvett a saját felekezete szerinti Istentiszteleten, utána közös ebédet voltunk a P. szds.bajtársunk vendéglőjében."

A mult, valamint ezen szünetünkben csendőrnapi közléseink biztonvitóknai annak, hogy a mi összerendezésünk az idő teltével nem lazul, hanem méginkább erősbödik.

...oooooOooo...

KARÁCSONYI AJÁNLÓK ELSZÁMLÁLÁS.

A B.L. szervezőségéhez az alábbi pénzbéli hozzájárulások érkeztek: 1./ K.A. 5 DM., 2./ B.Gy. 10 DM., mindkettő Németországból, 3./ v.A.Z. USA 5 dollár, 4./ S.M. és társai Kanada, 4 dollár, 5./ Torontói csoport Kanada 47 dollár, 6./ T.D. Anglia 10 Sch., 7./ P.I. Kanada 2 dollár, 8./ R.L. USA 3 dollár, 9./ Montreali csoport Kanada 20 dollár, 10./ Hamiltoni csoport 30 dollár, A fenti összegek itteni pénzre atváltva 433.12 Gulden tesznek ki. Ebből 15-45 Guldenig terjedő pénzegélyben részesítettünk 7 bajtársat, illetve annak családját. Ruha és élelmiszer cikket vásároltunk 109.13 Guldenért és az Özv.Dr.Rácz Kálmáné által adományozott ruházati cikketek a vásároltakkal megfizette 8 bajtársi családnak juttattunk ruha, illetve élelmiszer csomagot. Az Innsbruckeri, illetve a Bauschlotti magyar iskolában tanuló csendőr gyermekének 51.45 + 68.25 = 119.70 Guldenit küldöttünk meg az erre a célra adozóként kivánsága szerint. Felmerült portóbrótltság: 13.50 Gulden. Összevetve az összes bevételt a kiadásokkal, amely összesen 424.16 Guldenet tesz ki, a maradvány 3.96 Gulden, amelyet egyidejűleg a központi nagylevel alap pénztárába bevételoztünk.

Ruhacsomagokat juttatott a fentiekben kívül T.Z.zls Kanadai bajtársunk a központi vezetőkhez, illetve Ide, amelyből 3 bajtársi család részesült.

A Bauschlotti magyar iskolához a Calgary csoport adománya-ként 44 DM, a New-Jersey-i csoporttól 125.55 DM, a németországi főcsoporttól 70 DM., a B.L. útján megküldött 75 DM. és központi Vezetők útján küldött 42 DM., tehát összesen 356.55 DM. került kiosztásra az ott tanuló csendőr gyermekek részére. Egy-egy gyermekre 50.93 DM. jutott. A pénzen kívül a németországi főcsoportunk még egy-egy legújabb mintájú kugelschreibert is küldött a gyermekek részére, az egyes darabokba begravírozva a megajándékozott gyermek neve. Az ottani főcsoport veze-

tönk 1.5 kg. vaját és 1.5 kg. sajtot is ajándékozott a csö. csoportjának. P.J. főtörm bajtársunk pedig egy égyba való saját készítésű matracot és a legkedvezőbbi érettségén legjobb eredményt felmutató ifjúnak egy irat táskát bocsájtott rendelkezésére az iskola igazgatóságának. Ezenkívül K.B. Brásiliából 15 dollárt juttatott a hauschlotli iskola igazgatójának kezébe a gyermekek karácsonyi segélyezésére. Az innsbrucki magyar iskolához Központi Vezetőnk 145 Schillingot, a B.L. szerkesztőség pedig 350 Schillingot és tudomásunk szerint new-jersey-i csö. csoport 20 dollárt küldött a karácsonyi akciónk keretében közvetlenül.

Tudomásunk szerint a fentiekben kívül az australian csoportunk közvetlenül 10 értékes élelmiszer csomagot juttatott Bajtársainknak, a elcvlandi csoportunk 160 dollárt osztott szét mintegy 20 személy között, 10 drb. csomagot küldött Austriába és Németországba és ezenkívül otthonra is juttatott 2 IKA csomagot. Ilyen csomagokat a torontói csoportunk is küldött haza. A hamiltoni csoportunk közvetlenül 5 dolláros pénzegegyben részesítette egyik németországi bajtársunkat.

A közlőtekből tényként megállapítható, hogy az 1955 évi karácsonyi akciónk minden eddiginél eredményesebb volt és főként az iskolákban tanuló csö. gyermekek, de még más gyermekek is gazdag ajándékozásban részesültek. A csendőr nagy-család tehetőse tagjainak ajándékozására nem eszünk, hanem gyarapszik, amiért Isten áldása kísérje minden áldozatkész Bajtársunkat!

Hálásak is ezért a segélyezettek, de beszéljenek helyettünk azok a levelek, amelyekből a következőket idézzük:

Az innsbrucki magyar iskola igazgatójának leveléből: "Hálás szívvel köszönjük az Altábornagy uron ker szűl és emigráció magyar csendőreinek a bajtársiasság és az összetartozás érzéseinek ezt a követésre méltó példamutatását. Mindég nagy tisztelője voltam ennek a kiváló szellemű magyar Testületnek, de az emigráció tanított meg rá igazán, hogy milyen magyar síték is volt ez. Itt az emigrációban éreztem igazán azt a hatalmas erkölcsi erőt, amely ebben a Testületben volt, nincs még egy hivatásbeli csoport, amely így megállta a helyét megpróbáltatásunk nehéz napjaiban is híven és becsülettel. Kérem hálánk és köszönetünk kifejezését a Testület minden tagjának tolmácsolni."

V.B. főtörm bajtársunk leveléből: "Mindég hallottam már gyermekkoromban, hogy a jó Isten embereken keresztül adja meg egymásnak az örömet és bánatot. Így adta meg nekünk is szombaton az örömet. Amire egyáltalán nem számítottunk és éppen ezért volt igen nagy öröm a 2 Lugelschreiber, neveivel ellátva és a 30 Dm. Bizony Isten nem a kartam hinini a szemünknek. A nagy meglepetés mellett eszembe jutott szép és dicső Testületünk! Elvonult lelkesedéseim előtt sok derek elűljárom és bajtársam, akik ma is bajtársak még és nem felejtőznek el az elesett, velük lépést tartani már nem tudó bajtársainkól. Kérjük a jó Istent, hogy áldja meg érte őket az Ő bő áldásával és fizesse vissza nekik sokszorosán."

Egyik beteg tiszti Bajtársunk feleségének leveléből: "Pár nappal ezelőtt szerencsésen megérkezett a kedves küldemény s nagy örömmel hánóztam ki a csomagból a gyönyörű kabátot és sálát. Pont, de pont jó, nem kell rajta igazítani semmit, szeretem ezt a színt és szövét, nem kényes és igen szép. Bizony megsirattuk a kabátot, nem azért, mert ilyesmire szorulunk, hanem inkább örömből, mert az a csendőri áldozatkészesség fölött. Szívbeli köszönetet mondok mindenkinek, ainek része van a kabát-ügyemben és ezer annyi jót kívánok cserébe."

Számos köszönet levél érkezett még hozzánk be, de hely szűke miatt azok mindegyikéből nem idézhetünk.

...oooOooop...

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTOI ÜZENETEK.

Nemzetvédelem c. folyóirat megrendelését ajánljuk Bajtársainknak. E folyóirat a III. évfolyamában jelenik meg és szenvedélymentesen tárgyalgosan és pártatlanul foglalkozik égető problémáinkkal. Cikkeivel igazolja multbéli ténykedéseink rugóit és azok szükségességüket a ellenkultúrát, melynek a közvetlen ellenségeink által terjesztett rágalmakat. Partpolitika-mentes. Mitűnt tanulmányával értékesen szolgálja a felszabadító munkát. Megjelenik havonta és egy példány ára 0.40 USA.

Ezúton köszönettel nyugtázzuk az Ön hozzájárulását a B.L-re

illetve kanadai dollár. Más országokban ennek megfelelő összeg megrendelhető az USA-ban Samy Odón mutatás és főképvisező címén -135 Gregory Avenue Passaic N.J., vagy közvetlenül a szerkesztőség és kiadói hivataltól: München 13. Konradstr. 2/II. Deutschland. A megadott címekről kérhető mataványszám, melynek árát pótlólag kell megtéríteni.

Bülön hívságra nyilvánosan nyugtázzuk a karácsonyi akciókra küldött összegeket, melyek a new-jersey-i csoportunk vezetőjéhez lettek befizetve: S.Sz. és D.J. 5-5, T.I. 4, Sz. I., G.J., B.J., H.L., R.J., Sz. B., K.F., T.J., N.Z., Z.V., D.J., F.D., 2-2, Z.J., Sz. M., B.J., N.J., K.J., H.S., T.I., B.K., 1-1, T.I. 5, R.L. 2, A.J. 2, és V.F. 1 dollár. Az utóbbi három egyenként külön is megköszönjük áldozatosságukat, mert ők polgari egyének, de emellett igazi csendőr-barátok.

A B.L. hozzájárulásként a megjelölt csoporttól S.Sz. 10, H.L. és F.D. 2-2 és X.V. 1 dollárnak megfelelő összeget köszönettel kézhezvettük.

A montreali csoportunktól 1955. december 13-án 36.24 Gulden, míg 1956. március 17-én 37 Guldenet köszönettel kézhezvettünk és az összegeket nyilvánosan nyugtázzuk, mint lapunk hozzájárulását.

P.K. fhdgy bajtársunk csoportjától érkezett B.L. hozzájárulást az alábbiak szerint nyilvánosan és köszönettel nyugtázzuk: F.évi január hó 12-én ide beérkezett: P.F., G.F., S.A. 2-2, K.I. 5, és B.J. 4 dollárnak megfelelő 55.50 Gulden. Az utóbbi négy bajtársunk Pittsburgh Hazelwood-i lakosok. Gy. F. bajtársunknak új állásához őszinte örömmel gratulálunk.

A clevelandi csendőrségi rádióadásról lemez készült. Ára 3 dollár és a postaköltség. A lemez megrendelhető: Szappanos Ferenc 3046 E. 125 At. Cleveland, Ohio, U.S.A.

A kötelező katonai szolgálatot Nyugatnémetországban 1956. április hó 1-től törvénybe iktatták.

Magyarország nagyobb mennyiségű gabonát vásárolt Kanadától. Ez az élelmiszer-ellátásunk által hazánkban kölchösösített mezőgazdasági termelésnek, mert a múltban a gabonából hivatalunk volt, de az ország gazdaságára szorult az ország, hogy legalább a lakoságnak szűlös kenyér jusson.

Nehru, India miniszterelnöke elfogadta a meghívást és f.évi júniusában az U.S.A.-ban tesz hivatalos látogatást.

A kommunista szakszervezetek később való kiutasítása után Pragába tette át központját s így most odaköltözött, ahova való.

Dr. J. J. szds bajtársunkat kérjük, hogy adjon életjelt magáról, mert hónap óta nem válaszolt kérdést is tartalmazó levelünkre.

...ooooOoooo...

H A N D S C H R I F T - K E Z I R A T. ADRESS-CIM: B.L. SZER. ESZTÖSEGE
DREIBERGEN, Burgemeester Park 24, NEDERLAND.

DRUCKWERK
PRINTED MATTER
PERIODIQUE
DRUCKSACHE

Aan Hoer dr. B. R e k t o r
Mr.
Msr. 376. Eddy Rd.
An Herrn. Cleveland, S. Ohio.

U.S.A.

